

Vores datter blev født ved akut kejsersnit og blev overført til neonatalafdelingen i Kolding før jeg så hende. På Kolding sygehus fik hun sonde de 3 dage vi var der, men den blev pillet ud da vi kom tilbage til Horsens sygehus - og så startede mareridtet...

Jeg havde pumpet lidt ud imens vi var i Kolding, men hver gang kom der kun et par dråber ud! I Horsens fik jeg at vide, at hun skulle lægges til brystet så snart hun græd. Og hvis hun ikke blev mæt skulle vi gøre hende med modermælkerstatning fra et lille "medicinglas" (de små glas der følger med f.eks. hostesaft) så hun ikke vænnede sig til en sutteflaske. Der gik næsten en hel dag med dette og jeg blev mere og mere ked af det, for Emma blev ikke mæt ligegyldig hvor ofte hun lå ved mit bryst. Sygeplejersken blev ved med at presse på og fortalte at Emma havde bedst af at blive ammet og at det var at give op at give hende en sutteflaske.

Over midnat var Emma så sulten så hun skreg lungerne ud og jeg græd lige så meget fordi jeg ikke anede hvad jeg skulle gøre. Til mit held havde der været vagtskifte, så nu kom der en anden sygeplejerske. Og da jeg grådkvalt sagde til hende, at jeg ikke kunne forstå hvorfor jeg ikke bare kunne give hende en sutteflaske kom det prompte "hvem siger du ikke må det?!" Jeg forklarede samtlige formaninger jeg havde fået gennem dagens løb og den nye sygeplejerske rystede på hovedet og sagde at jeg var Emmas mor og det var mig der bestemte. Så vi fik en sutteflaske - og Emma blev mæt...

Om morgenen bestemte jeg mig for, at Emma og jeg skulle hjem. Jeg kunne ikke holde ud til at være på sygehuset, når jeg fik negative bemærkninger fra sygeplejersken hver gang jeg hentede en flaske til min datter. Og da jeg bad om at komme hjem, sagde sygeplejersken fra dagen før, at hun syntes det var uforsvarligt af mig at tage hjem med Emma, når vi ikke havde fået gang i amningen. Jeg blev meget ked af denne bemærkning, for jeg syntes netop at det allerbedste jeg kunne byde Emma var at tage hende med hjem og sidde i ro og mag og finde ud af amningen.

Enden blev at vi kom hjem! Amningen kom aldrig i gang, simpelthen fordi jeg ikke producerede andet end få ml mælk. Ergo har Emma fået sutteflaske siden hun var 3 dage gammel - og vi mener ikke hun har taget skade af det. Jeg er glad for at jeg var stærk nok til at skære igennem og bede sygeplejersken udskrive os. Jeg var blevet fuldstændig deprimeret, hvis vi var blevet på sygehuset.

Det er i korte træk vores historie. Jeg ved at jeg næste gang igen vil forsøge at amme, men ifald det ikke fungerer vil jeg ikke have nogen som helst tøven med at finde sutteflaskerne frem fra gemmerne.